

den private eller den offentlige sektor, skal kunne påtage sig et ansvar, når der spildes så mange penge.

Jeg synes, at det har været interessant at høre debatten om den fremtidige organisering, hvor det bliver sagt, at det godt kan være, at man skal have lidt mere ekstern advokathjælp til at se på kontrakter, og hvor det bliver sagt, at man skal have lidt flere eksterne controllerfunktioner.

Mig bekendt har man den slags inde på et meget tidligt tidspunkt ved alle andre store samfundsinvesteringer. Det er simpelt hen ren sædvane, at det er sådan.

Jeg har selv for en del år siden arbejdet i et ministerium, der havde med den slags at gøre, og det var fuldstændig standard, at man havde advokat og kammeradvokat inde. Det var standard, at man havde konsulenter inde hist og pist. At det skulle være noget nyt, kommer virkelig bag på mig. Men jeg bliver klogere, jeg er blevet klogere her i dag.

Det er kun glædeligt, synes jeg, hvis nu den almindelige rettidige omhu, der gælder andre steder i den offentlige og den private sektor, også fremover kommer til at gælde i forsvaret. Hvis det er tilfældet, har debatten i dag i allerhøjeste grad haft et formål – og tak for det.

Den fg. formand (Elisabeth Arnold):

Tak til hr. Holger K. Nielsen, og så har ministeren bedt om ordet.

Forsvarsministeren (Søren Gade):

Jeg synes, at hr. Holger K. Niensens sidste bemærkninger ikke skal have lov at stå uimodsagte. Han slutter af med at give det indtryk, at vi har en butik, der hedder forsvaret, som er ualmindelig dårligt drevet, og det hverken kan eller vil jeg kunne bekræfte.

Det er således, at forsvaret råder over et budget på godt 20 mia. kr. om året, og det vil sige, at man i tidsrummet fra 1995 frem til nu har brugt 200 mia. kr.

Det er meget beklageligt, at vi står med en sag her, hvor man har indkøbt en flyver med det formål, at den skulle flyve, og at den ikke kan. Men man kan ikke deraf udlede, at man har et forsvar, som ikke bliver drevet efter alle kunstens regler.

Jeg vil sige til hr. Holger K. Nielsen, at hvis man læser Rigsrevisionens rapport om edb og edb-styring i forsvaret, er forsvaret meget længere fremme end mange andre offentlige myndigheder og statsinstitutioner. Det gør, at der er

en langt bedre kontrol med de penge, som der også skal være i forsvaret; der er langt bedre mulighed for at kigge forsvaret over skulderen og se, hvorledes man administrerer skatteborgernes penge.

Jeg skal her fra talerstolen sige, at det er mit ansvar og min pligt at sørge for, at skatteborgernes penge bliver brugt bedst muligt, og der er redskaber i forsvaret til, at jeg kan udøve min kontrol. Tilsvarende kan Rigsrevisionen gå ind og kigge på, hvad vi laver. Der er ikke grundlag for at sige, at forsvaret ikke er en veldreven virksomhed.

Hermed sluttede forhandlingen.

Den fg. formand (Elisabeth Arnold):

Som tidligere meddelt vil afstemningen om de fremsatte forslag til vedtagelse blive foretaget i mødet i morgen.

Den sidste sag på dagsordenen var:

3) Første behandling af lovforslag nr. L 159: Forslag til lov om ændring af lov om forsvarets personel og lov om hjemmeværnet. (Omlægning af værnepligten m.v.).

Af forsvarsministeren (Søren Gade).
(Fremsat 9/2 2006).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Gitte Lillelund Bech (V):

Det her lovforslag er en konsekvens af forsvarsforliget, der, som nogle i salen vil hævde, er indgået af logebrødrene – og -søstre må jeg lige påpege – og som gælder i perioden 2005-2009. Som led i forsvarsforliget, hvilket jeg tror er alment kendt, valgte vi at nedlægge mobiliseringsstyrken. I stedet ønsker vi at sætte fokus på totalforsvaret og at styrke det, inklusive muligheden for at imødegå terrorhandlinger m.v.

Selve lovforslaget har en hel række konsekvensrettelser, og der er nogle få, som jeg vil nævne.

For det første synes vi, at det er meget naturligt, at lov om forsvarets personel naturligt tilpasses kvinder på værnepligtslignende vilkår.